

א) וְלַעֲל כֹה: וְשִׁנָּה, ב) מִסֹּחַ כּ. סְפָרִי פ' רֹאֵה ת"כ פ' אֲמֹר פֶּרֶק א', א) [מנחות לו:], ד) ספרי פ' רֹאֵה, ט) מ"כ פ' (אמור) וַיִּקְרָא פֶּרֶשֶׁה צַן ר"ה לֵב. עֵירוּבִין יז: חגיגה טז: חולין פה:, א) [נבכמי' נוסף: דכמי:], א) ת"כ פ' יז פֶּרֶשֶׁה יא' מנחות סא:, ח) [נבכמי' נוסף: אַת רֹאֵשׁוּ הַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ], ט) [נדפסיר: העניינ' א' נכש"י שגעי' נוסף: לִכְסֹ, צ) [ע"ז כג ע"צ], ט) [ז"ל להניף], ט) [נדפסיר: וקריאה], ח) [ז"ל אֶפְסַת ובי' דקף בני אהרן, (רש"ש), א) [נתיבות ככ ע"ג], ט) [נתיב הטיב מוס' מנילה כ ע"צ ד"ה לקמיה, ומוס' מנחות ט ע"א ד"ה מקמיחיה], א) [נחמה], א) [ז"ל והקריבו בני אהרן נפקא, (רש"ש), ק) [מנילה כ ע"ג, ע"ש], ט) [מנחות אג ע"א], ט) [ע"י חגיגה טו ע"ג], ט) [ע"י מוס' מנחות אג: ד"ה ידו ובי' הניחו דבר זה בקריש'א], א) [מנילה כ ע"צ],

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הקבלות ובי' וא"ח אבאי אצטרף. ע' נרא"ס פ' אמור ד"ה בני אהרן:

מוסף תוספות

א. הא אבוי גופיה אמר לעיל דמפאת פאת וכו'. נמצ"ן. ב. וי"ל שקטבר לא נאמרה גוי"ש. מוס' הרא"ש ג. דגוי דנשים פטורות במ"ע שהזמן גרמא מכל מקום משום הכי לא מפסלא עבודה באשה מידי דהוה אמילה דאיכא למ"ד בפ"ב דע"ז (כו.), דכשרה באשה אע"פ שאינה אלא ביום. שס. ד. הוהה מצ"ע שהזמ"ג דאינה אלא ביום דומיא דשחיטה דהא בענין חיוב לסמיכה שחיטה. וכן ה. [ד]אינה אלא ביום כדאימרתא בסוף פ"ב דמגילה (כ.). שס.

מוסף רש"י

ת"ל קרחה. דקלף ימירא הוא (מכות ב.). הפסיק הענין. ולא קף בני אהרן אלא אטומאה לחוד שיש הפסק בנמים בנזן לה טעמא (ע"ז דה.), מיבעי ליה לדתגניא. ליתן אַת האמור על זה וכל זה זה ויתן דאיכא לוקמיי לג"ש להכי לא תדרשה למעוטי נזות הוולח והפסיק הענין (מכיר דה.). בראשם מה ת"ל. לא דוקא קאמר ליה דהא ודאי אינטרין משום דהוה אמינא קרחה כל דהו, אלא מדרש קה לדרש ליה כראשם משמע כל הראש שלפי שזמר כי' (שם), לא תתגודדו. כשראש כתיב, ולא יקרתו ככהנים (שם), על בין העינים. כראש סמוך לפדחת (שם), ואין לי. דמידי על כל הראש, אלא כהנים. דההוא כהנים כתיב (שם), מקום שעושים קרחה. שיש צו שער ואם מורטו עושה קרחה (מנחות יז:), **בנים לא אימנן במ.** לשון ויהי אומן [אסתר צ] ד"א אומן לשון אמונה כתרומתו אמרו כצ"י נעשה ועשמה קלה כעלו הצטפתם ועשו עגל (דברים לז ב.), **בנים משחיתים.** בנים היו להקני' והסכו למשחיתים (ושעיה א ד.), דבר אל בני ישראל וסמך. אדם כי יקריב מנח קרבן לה', וכמיז כההוא ענינא וסמך (חגיגה יז:), ואין בנות ישראל מניפות. הן ענשם אלא כהן (מנחות סה:), מניף להו כהן לחיה (שם),

אחם היא. משמעות שחיהן צין ציד צין ככלי: **מזני אהרן.** דכמיז (ויקרא כה) לא יקרתו קרחה כראשם גבי אמור אל הכהנים: **דכי כתיב קרא.** בני אהרן: **נשפוק קרא.** מהך ג"ש גבי ישראל: **כראשם.** האמור אלא כהנים מה ת"ל דלפי שנאמר כישראל צין עיניכם משמע סמוך לפדחת: **ומה להלן.** כישראל על מת דהתם כתיב למת: **א"כ.** דלהך מילתא לחודה אמת: **נכסוב.** כתרוייהו קרח מאי קרחה הוה ליה כג"ש ימירה למידרש נמי הא: **ספילון גופייהו מהכא גמירי.** כלומר ההיא ג"ש דצין עיניכם מיבעי ליה למגמר מקום תפילין מהכא דלא תימא צין ט' עיניכם ממש דהיינו על פדחתו אלא יליף מצין עיניכם דקרחה דמקום שער דנלאו מקום שער לא משכחת קרחה והיינו למעלה מפדחתו: **וצין לאניי וצין לנכא.** דנפקא להו פטורא דנשים מקרא אחרינא בנים אחם מאי דרשי ביה: **וכ"ס סגלי הוא דמקרו בני.** כשאין כהם אלא שטות הוא דמיקרו בנים אצל כהשה רשעים דלית כהו הימנותא לא מקרו בנים: **משחיסים.** דהיינו עבודה זרה כדכמיז (דברים ד) פן משחיתון ועשיתם' פסל וגו': **בני מעליא לא מקרו.** עוד לעולם: **ס"ש.** דהדרי מקרו בני אל חי ע"י תשובה: **בתגני' הסמיכות נו'.** אינה סומכת ואינה מניפה ואינה מגשת מנחה ואפילו היא כהנת אין העבודה כשרה צה להניש מנחה בקרן מערבית דרומית כמשפטה דמנינן לה צפ"צ דסוטה (דף יד:), ואינה קומצת ומקטרת ואינה מולקת עוף ואינה מקבלת דם ואינה מזה דם חטאת העוף חוץ מסוטה וניזירה שהם מניפות מנחתן בעצמן צין כהנות צין ישראליות שנמחתן טעונה תפוסה צצעלים וצגמ' יליף לה: **גב' אל בני ישראל** דויקרא וכמיז כההוא עניינא **ויסאל וסניף.** ידו: **דבר אל בני ישראל וסניף.** וצו אַת אהרן המקריב אַת זבח שלמינו וכמיז כההוא עניינא **והניף:** **הקרב אופה.** מהאי קרא נפקא לן הגשה צפ"צ דסוטה (שס:): **איסקש מליקש להקטרה.** והא מעיטנא נשים מוהקטירו אותו בני אהרן: ^{ה"ג}

²**בנים סכלים** המה ואומר ³**בנים לא אימון** במ' ואומר ⁴**זרע מרעים** בנים משחיתים ואומר ⁵**והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותייהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אימון במ' וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר זרע מרעים בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: **בתגני'** ⁶**הסמיכות** והתנפוחות וההגשות והקמיצות והקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת ⁷**סוטה** ⁸**וניזירה** שהן מניפות: **גב' סמיכות** דכתיב ⁹**דבר אל בני ישראל** ¹⁰**וסמך** ¹¹**בני ישראל** מניפין ואין בנות ישראל מניפות: הגשות: דכתיב ¹²**וואת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן:** קמיצות: דכתיב ¹³**והביאה אל בני אהרן וקמץ בני אהרן ולא בנות אהרן:** הקטרות: דכתיב ¹⁴**והקטירו אותו בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן:** המליקות: דכתיב ¹⁵**ומלקש** ¹⁶**והקטיר איתקש מליקה להקטרה:** הקבלות: דכתיב ¹⁷**והקריבו בני אהרן ואמר מר** ¹⁸**והקריבו****

¹⁹**בנים סכלים** המה ואומר ²⁰**בנים לא אימון** במ' ואומר ²¹**זרע מרעים** בנים משחיתים ואומר ²²**והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותייהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אימון במ' וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר זרע מרעים בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: **בתגני'** ²³**הסמיכות** והתנפוחות וההגשות והקמיצות והקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת ²⁴**סוטה** ²⁵**וניזירה** שהן מניפות: **גב' סמיכות** דכתיב ²⁶**דבר אל בני ישראל** ²⁷**וסמך** ²⁸**בני ישראל** מניפין ואין בנות ישראל מניפות: הגשות: דכתיב ²⁹**וואת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן:** קמיצות: דכתיב ³⁰**והביאה אל בני אהרן וקמץ בני אהרן ולא בנות אהרן:** הקטרות: דכתיב ³¹**והקטירו אותו בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן:** המליקות: דכתיב ³²**ומלקש** ³³**והקטיר איתקש מליקה להקטרה:** הקבלות: דכתיב ³⁴**והקריבו בני אהרן ואמר מר** ³⁵**והקריבו****

סמיכה כשרה בנשים להכי אינטרין למעוטי ותנופה נמי³⁶ אינטרין למעוטי משום דאשכתן תנופה דכשרה בנשים כדמפרש לקמן א):

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לו.

א' לאו ג"ש ה"א הפסיק הענין. וא"ת היכי תיסק אדעתין למימר הכי הא מפקינן לעיל (דף לה:), מפאת^א שאינה צביל תשחית ולא אמר דקרחה שכתוב צפרשה ראשונה קודם כל תשחית הפסיק הענין לפאת זקן וכ"ש דקאי אקרחה שהיא ראשונה צפרשה ט' קרובה יותר

לצני אהרן דכתיב צפרשה ועוד קשה דת"ק דמתניתין היכי פליג אקרחה דקאמר במתני' חוץ מצל תקיף וכל תשחית ולא קאמר וכל יקרתו והא אפילו ט' מפאת אמר לעיל דקאי לצני אהרן כ"ש דקאי אקרחה דקרובה לצני אהרן וי"ל דסד"א דגבי קרחה דאע"ג שהיא קרובה לצני אהרן הפסיק הענין משום דכמיז (דברים יד) כי עם קדוש אתה דמרבנן נשים ואפילו כישראל ומפרש בגמרא דלא הפסיק הענין: **אם בן יריבתוב קרא קרח.** פי' ולימא אַת האמור של זה בזה הוה מפקי צמה מצינו ואי משום דריצה בזה מנזות ימירות אין לנו לחלק מנזות אחת שאנו מוצאין ככהנים וכישראל כהדיא דודאי גוף המנזות לא היינו לומדים אצל פירוש המנזות גמרי שפיר מהדיד: **תפילין גופייהו מהכא גמרינן דהו.** וא"ת ומה בך מ"מ גילף קרחה מתפילין דאין ג"ש למתלה^א וימא אַת תפילין נשים פטורות ה"ג גבי קרחה וי"ל דשמא לא נגמרה ג"ש^ב אלא לאשמועינן מקום הנחת תפילין וקשה להר"ס אמאי אין מניחין תפילין ככל הראש כי היכי דקאמר קרחה ככל הראש ושמא להכי מהני האי צין עיניכם דהוה מצי למכתב כראשיכם ואע"ג דגבי קרחה כתיב צין עיניכם ואפ"ה קרחה ככל הראש וי"ל דליגמר ג"ש נכתב:

הסמיכות והתנפוחות וההגשות. נראה

ואלין מיירי ט' ככהנים ואמור קראי בגמ' למעוטי כהנות אצל סמיכות ומנופות א"יירי כישראל:

הקבלות והזאות. והולכה וזריקה לא קמני דהולכה ככלל קבלה^א שהי מן והקריבו ^בהכהן נפקא כמו קבלה וזריקה ככלל הוא^א ^בוא"ת אמאי אינטרין קרא בגמרא למעוטי נשים תיפוק ליה דכולהו מ"ע שהזמן גרמא הוו שהרי אינן נוהגות אלא ציוס^א דכמיז (ויקרא ז) ציוס צומו להקריב קרבניהם וי"ל דמ"מ אינטרין קרא למעוטיניהו ולמיפסל קרבן בנשים דאי לאו קרא לא הוה ידעינן שהעבודה פסולה צה^ג להכי אינטרין קרא למעוטי למימר דמחללי עבודה ועבודה^ג פסולה מיהו מסמיכה קשה^ד אמאי אינטרין קרא למעטיניהו דהא עבודה לא אמתלל צהכי כלומר בלא סמיכה נמי אין הקרבן פסול בכך^ה ואם נעשה סמיכה בנשים לא מיפסל קרבן ט' כצך ט' וי"ל דמ"מ אינטרין קרא למעוטי דסד"א משום דכמיז וסמך ושטת אימתק סמיכה לשחיטה^ו מה שחיטה כשרה בנשים כדמתן בוצחים (דף לא:), ומיייתי בשמעמא קמיימא דשחיטת חולין (דף צ:), כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה שהשחיטה כשרה צורים וצגשים וכו' אף חוץ

העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליה: ויקרא ג ה 12. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונגמץ דמו על קיר המזבח: ויקרא א טו 13. וקשת את בן הקרב לפניך והקריבו בני אהרן והכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א ה

עין משפט ונר מצוה

שצב א מיי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג לאוין סב טושי"ע י"ד ס' קפ סעף י': **שצב** ב ג מיי שס טור ש"ע שס סעף ט': ד [מיי פ"ד מהל' תפילין הל' טושי"ע א"ח ס' כ סעף ט:]:

שצב ה מיי פ"ג מהל' מעשה הקרבנות הל' ח סמג עשין קסג: **שצו** ו מיי שס פ"ט הלכה טו:

שצו ז מיי פ"ט מהל' ביאת מקדש הלכה א:

שצב ח מיי פ"ג מהל' סוטה הלכה טו ופ"ט מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טו: **שצב** ט מיי פ"ט מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טו ופ"ט מהל' מירות הלכה ד:

הנהות הב"ח

א) תוס' ד"ה הקבלות וד"ה חוץ סד"א:

תורה אור השלם

- בנים אחם לוי אלהיכם לא תתגודדו ולא תשמו קרחה בין עיניכם למוח:
- כי אירל עמי אחוי לא יקדעו בנים סכלים הקוה ולא נבגוים הקוה חבמים הקוה לתקיע ולהשיב לא יקדע: וימיהו ד כב ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ
- הוי איר חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עובד את יי נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ישישיו א ד יקדע: ויאמר אסתרין פני מהם אראך קוה אריותם בן דוד והקפלת הקוה בנים לא אמן בם: דברים לב כ

העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליה: ויקרא ג ה 12. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונגמץ דמו על קיר המזבח: ויקרא א טו 13. וקשת את בן הקרב לפניך והקריבו בני אהרן והכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א ה